

בְּאוֹרֵייתָא, מִלֶּחֶם אָבִיָּה תֹאכַל [קצא] כי מש"כ 'לחם אביה' הכוונה

לקב"ה שהוא ז"א, וכמש"כ עליו 'הלא אב אחד לכולנו', דהיינו שהכוונה לז"א הנקרא אב, ולכן הנפש שתעסוק בתורה תזכה ללחם אביה תאכל.

אור הרשב"י

למטיל ברחובות אם תחזיק מעמד! וניקר במוחו שילך למטיל, ומעולם לא היה לו כן, עד עכשיו יצר הטוב היה בעזרו לשקוד וללמוד, עתה יצר הטוב עזבו לאנחות יצה"ר המריד אותו, סגר את ספרו, אמר לאשתו אני יוצא למטיל מעט והלך.

בשכונתו עמד בית – קפה ובעצת יצה"ר לראשונה בחייו נכנס לשם והזמין כוס קפה. על השולחן ישבו לפניו חמשה אנשים ושיחקו "שש-בש" לשון שיבוש... הקוביה בידם זה אומר "הבאתי ג'ין", וכולם צועקים לא נכון, וזה צועק "הבאתי שש", וזה צועק "הבאתי פשפש"... והוא יושב ומאזין לצעקותיהם.

בלבו חשב מסתמא אחרי חצי שעה הם התעייפו, אך להפתעתו הם לא התעייפו אלא ישבו ושיחקו וכך שעה רודפת שעה השעה כבר קרוב לאחת בלילה והם עודם בכוחות רעננים צועקים ומתקוטטים.

בשעה אחת הוא התעייף, קם וחזר לביתו. בדרכו הלך וחשב לעצמו, האיך אלה על דברי הבל משחקי שמויות בלי תועלת ורוחניות, יושבים עד שעה אחת בלילה בכוחות רעננים, ואילו אני לומד שעה אחת וכבר מתעייף ומבקש לשתות כוס תה,

[קצא] ולפום צערא אנרא וככל שהאדם יעמול בתורה ביתר שאר וביתר עוז כך יושפע לו השפע, ועל כך אמר מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שלא די ללמוד תורה אלא צריך לעמול בה ולגדל שינה מעיניו ותנומה מעפעפיו, לא ילך לישון בשעה עשר – אחת עשרה. אפילו יושבי קרנות יושבים עד השעות שתיים עשרה – אחת, ולמה תשכב לפניהם? איזהו חכם הלומד מכל אדם (אבות ריש פ"ד) אפילו מאנשים שאינם הגונים תלמד דבר אחד, הם יושבים נהנים ומתענגים עד שתיים עשרה – אחת, גם אתה תתענג מהתורה עד שתיים עשרה – אחת!

בספרים מובא מעשה במלאך יצר הטוב שפגש את מלאך יצה"ר, אמר לו יצה"ר ליצר הטוב עד מתי נתקוטט יחד, בוא ונשלים בנינו.

– איך נעשה שלום?

– תן לי רשות לילך לכל הרבנים שלך, ואני אתן לך רשות ללכת לכל הרשעים שלי. והסכים יצר הטוב.

היה חסיד אחד כל ימיו שקוע בתורה, והנה באותו לילה התחיל יצה"ר לגדנד לו ולבלבל את מוחו, "וכי זו חכמה שאתה יושב בביתך סגור ולומד תורה! בוא נראה אותך יוצא

סוד החזרה בגלגול וחזרה בתשובה

וּמֵאֵן גָּרִים לָהּ דְּאֶכְלַת מִלְחָם אָבִיהָ ומש"כ 'ובת איש כהן כי תהיה

אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל',

קשה מאחר שזו הנפש היא פגומה מי גורם לה שתאכל מלחם אביה. **בְּגִין דְּתַבְתָּ**

בְּתִיּוּבְתָא (דף רמ"ה ע"א) **וְאֶתְאַחֲדַת** (נ"א וְאֶתְחַדַּת) **בְּנַעֲוִירֶיהָ** אלא הוא

אור הרשב"י

כבר התעייפתי והם עדיין צועקים. למה אני לא לומר בהתמדה כמותם, ולא צועק כמותם? הבנתי שאני מזויף לא שוה כלום. התחיל לבכות וממרר "אני מקבל עלי תשובה, כל לילה אלמוד שלוש שעות ברציפות ולא הפסק לבלום".

למחרת נפגשו שוב יצר הטוב ויצה"ר, שואל אותו יצר הטוב, מה עלה בגורלך?

– אני קוצץ עליך ועל כל החסידים שלך, כמה טרחתי ויגעתי עד ששכנעתי אותך ללכת לטייל, חשבתי שתפסתי אותך במצודה בבית הקפה, הלך לביתו ועשה קינה וקיבל קבלות שיותר לא יפסיק, תעזוב אותי מהחסידים שלך...

לכן אומר מרן צריך ללמוד אפילו מאנשים שאינם עוסקים בתורה, האיך נשארים בכוחות רעננים, ואילו לומדי התורה אחרי שעה שעתיים מתעייפים ונוטים להירדם. בשעה עשר בלילה כבר אין להם כוח. לך לבית – קפה ותראה אם הם משחקים וצועקים ואינם עייפים, ואתה בשעה עשר כבר עייף??? (מעדני המלך ח"ג עמ' 140).

בלעדיו איני יכול להמשיך? מדוע להם יש כוחות כאלה ולי לו, אחרי שעתיים של לימוד אני כבר רוצה להירדם?

הגיע לביתו, ישב על הקרקע והתחיל לעשות תיקון חצות בבכיות שמימיו לא בכה כמותם, בכה על עצמו, הרגיש שהוא אפס לא שוה כלום.

ראתה אשתו שהוא בוכה יותר מדאי, באה אליו ושאלה אותו, מה קרה לך היום? בתחילה הלכת לטייל באופן מזור, חזרת ואתה בוכה?

אמר לה, היה בידי כלי של זהב, הלכתי ובדקתי אותו בכור של צורפים ומצאתי שכולו מזויף אינו שוה מאומה.

– וכי יש לך כלי של זהב? אתה דלפון, ומהיכן לך כלי של זהב?

– חשבתי שאני עוסק בתורה וכל הגיוני בתורה, הרגשתי שאני טלית שכולה תכלת, אך הלילה ראיתי שאיני שוה כלום! ראיתי איך אנשים משחקים בקוביה, שטויות והבלי העולם הזה בלי טעם וריח, ואחרי שלוש וארבע שעות עדיין כוחותיהם רעננים, אני

מפני שהיא שבה בתשובה והיא חזרה להיות נקיה כמי נעוריה. **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב**, (ויקרא כב) **וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוֶרֶיהָ** כי זהו מש"כ ושבבה אל בית אביה כנעוריה, דהיינו שהיא חזרה להיות נקיה כקודם החטא בעת נעוריה, **כְּגֻזָּן** (איוב לג) **וְיָשׁוּב לְיָמֵי עֵלּוּמִיו** והוא כגון מש"כ 'ישוב לימי עלומיו', דהיינו שהוא יחזור בתשובה כמי עלומיו שהיו בלא חטא. **כְּגֻזָּנָא דְאִילָנָא דְקִצְיָצוּ לֵיהּ, וְאֶתְחַדַּשׁ בְּשָׂרָשׁוּי** ואז הוא כדוגמת האילן שקצצו אותו ואח"כ הוא התחדש בכח שורשיו, וכן כאן שזה האדם חזר בגלגול וקצץ את מעשיו הרעים וחזר בתשובה בשינוי מקום ושינוי השם ושינוי מעשה אז בזה הוא התחדש כבתחילה, ולכן הוא יזכה לאכול מלחם ז"א שהוא אביה של נשמתו (ע"פ היהל אור).

סוד של מי שמת בלא זרע שהוא בא בגלגול בבן היבם

וְהָאִי אִיהוּ רָזָא, דְּמֵאן דְּמִית בְּלֹא זָרַע וְעוֹד אֵית רָזָא אַחֲרָא, דְּלִבְתָּר יִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, וְיִתְחַדַּשׁ כְּמִלְקַדְמִין והוא הסוד של מי שמת בלא זרע שהוא בא בגלגול בבן היבם שע"י תשובה ועסק התורה הוא חוזר ומתחדש כבתחילה, ועי"כ הוא זוכה ללחם אביה תאכל, כי גם זה רמוז במש"כ 'ושבה אל בית אביה כנעוריה', כי בפסוק זה יש עוד סוד אחר שהוא סוד הגלגול שלאחר שהוא יבא בגלגול ויתחדש כבתחילה הוא זוכה לשוב אל בית אביו ולאכול משפע לחמו. **וְהֵינּוּ אֱלִמָּנָה וְגֵרוּשָׁה, דְּאֶתְתָּרְכַת מְוַנְתָּא דְּעֵדָן, וּבְגִין דָּא אֶתְקִרִיאת גֵּרוּשָׁה, כְּגֻזָּן** (בראשית ג) **וַיִּגְרֶשׁ אֶת הָאָדָם** כי זהו מש"כ 'ובת איש כהן כי תהיה אלמה וגרושה', דהיינו שהכוונה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לנפש שהתגרשה לאחר המיתה מגן עדן בכדי לחזור בגלגול, כי משום כך זו הנפש נקראת גרושה כי הוא כמו מש"כ 'ויגרש את האדם', דהיינו שהוא סוד גירוש הנשמה מגן עדן בכדי לחזור בגלגול. וּמֵאֵן גָּרִים לָהּ ומי גרם לנפש שתתגרש מגן עדן. בְּגִין דְּזָרַע אֵין לָהּ, דְּמִית בְּלֹא בְנִין אלא הוא בגלל 'כי זרע אין לה', דהיינו שהוא מת בלא בנים. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ, דְּתַבַּת בְּהָאֵי עֲלֵמָא בְּהָהוּא נַעַר בֶּן יָבָם, וְהֵינּוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ ובוזה היא שבה אל בית אביה כנעוריה, דהיינו שהיא חוזרת לעולם הזה באותו התינוק שהוא בן היבמה כי ודאי זהו הסוד של מש"כ 'ושבה אל בית אביה כנעוריה'. וּלְבַתָּר דְּזִכְתָּ לְזָרַע מְלָחַם אָבִיהָ תֹאכֵל ולאחר שזוכה הנפש שיהיה לה זרע אז מתקיים בה 'מלחם אביה תאכל', דהיינו שאז היא תהנה משפע הגן עדן. וְכָל זֶר לֹא יֹאכֵל בּוֹ וְגו'. (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אִשָּׁת הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זֶר ומש"כ 'וכל זר לא יאכל בו' פירושו שהוא סוד 'לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר', דהיינו שאם נשאת אשת המת לאיש זר ולא התייבמה אז לא יאכל המת משפע אביו מאחר שהוא לא ניתקן (רמ"ק).

רעיא מהימנא אמר לנשמות הלל ושמאי ותלמידיהם להאסף ולשמוע דבריו
 אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, הֲלֵל וְשִׁמְאֵי, דְּאֶתוֹן, חָד מְסֻטָּא
 דְּרַחֲמֵי, וְחָד מְסֻטָּא דְּדִינָא, דְּאֵינּוֹן חֶסֶד
 וְגִבּוּרָה, דְּרַגִּין דְּאַבְרָהָם וְיִצְחָק ואמר הרעיא מהימנא לנשמות הלל
 ושמאי שבאו לשמוע את דברי סודותיו, הנה אתם אחד מכם הוא מצד הרחמים ואחד מכם